

[Økonomiministeren.]

tale, hvis uforsonlighed over for disse lovforslag vel tør siges at have chokeret også nogle af det ærede medlems egne partifæller.

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Den højtærede økonomiminister kender naturligvis ikke til at være uforsonlig, men jeg beklager meget, hvis min tale har været så stærk, at den har chokeret den højtærede økonomiminister. Det har ikke været tanken. Tanken har tværtimod været at påkalde den højtærede økonomiministers vilje til at søge et forlig mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Thestrup: Jeg vil gerne have lov til at spørge den højtærede økonomiminister, om da forholdet virkelig var det, at der kunne have været forhandlet uden skatterne?

Økonomiministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg kan ikke tænke mig, at den del af lovforslagene, der angår skatterne, kunne været gledet ud, men det er mig fuldkommen ubegribeligt, at der ikke skulle kunne være tale om at nå til enighed om betydelige dele af lejeloven, altså bortset fra skatterne.

(Kort bemærkning).

Niels Andersen: Efter de bemærkninger, der her er faldet, synes jeg at kunne slå fast, at det, oppositionen ønsker at gå ind for vedrørende den lovgivning, der nu skal gennemføres, er større huslejer, en undgåelse af de skattenedsættelser, der skal finde sted, en sikring af den kapitalisering af huslejerne, der kommer, og en sikring af, at det omkostningsniveau, vi nu engang har som lønregulerende, vil stige. Det kan man være 100 pct. sikker på ville ske, hvis oppositionens forslag var gået igennem, så vidt jeg har kunnet forstå. Det undgår vi ved, at regeringspartierne gennemfører en lovgivning indeholdende de foreliggende skatte-lovsforslag.

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Nu skal jeg fortælle det ærede medlem hr. Niels Andersen, hvad man opnår ved at stemme for regeringens

lovforslag. Man opnår en fuldkommen uensartet behandling med hensyn til lejestørrelsen på grund af denne famøse grundskyld, som det vel er retsforbundet der har fået andre medlemmer til at gå med til, og det skal nok vise sig i løbet af nogle ganske få måneder, at befolkningen vil blive forskrækket over den forskelsbehandling, der finder sted som følge af denne lov. Jeg vil anbefale ærede medlemmer i den kommende tid at studere de skrivelser, vi har fået fra indenrigsministeriet. De viser, hvor ujævnt skatten i virkeligheden vil falde; kun en tredjedel falder på udlejnings-ejendomme, medens resten falder på jord, avlsbygninger, fabriksbygninger, parcelhuse og parcelgrunde. Man skal nok opdage, hvor stor forskel der bliver. Dernæst er reglen slet ikke smidig, for den omfatter alle, selv om de i forvejen har fået 60 eller 70 pct.s lejeforhøjelse; fordi reglen står i § 37, kan jo disse skatteforhøjelser uden videre lægges over på lejerne.

Aage Fogh: Inden vi slutter behandlingen, finder jeg anledning til at gøre opmærksom på, at i 1955 gennemførte Frederiksberg kommune og Københavns kommune en forhøjelse af grundskylden og ejendomsskylden til højeste grænse. I 1955 stemte samtlige partier her for, at den samme grænse blev gældende i alle købstadkommuner i landet. Det er ganske den samme linje, der føres videre nu. Hvis der er fejl i den lovgivning, vi her foretager, må der også have været det i 1955. Jeg forstår derfor ikke den forargelse, der kommer til orde fra venstre og de konservative.

Hvad viljen til samarbejde angår, er der jo fra anden side røbet lidt om, hvad der skete i udvalget. Jeg kan sige, at det gentog sig adskillige gange, at både det ærede medlem hr. Lorentzen og andre sagde: de ændringsforslag, der er stillet, er i og for sig udtryk for forbedringer, men da vi ikke vil være med til at gennemføre lovforslagene, har de ikke større interesse. Sådan ligger det, det er den simple kendsgerning om de forhandlinger, der blev ført i udvalget.

(Kort bemærkning).

Lorentzen: Ja, jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Aage Foghs opfattelse af, hvordan udvalgsarbejdet foregik, er ganske